

ԳԱՐՆԱՆ ԵՐԳԵՐ

Դ. ԴԵՄԻՐՃԵԱՆԻ

I

Գարունն եկան շոշոշալէն,
Հետն էլ բլբուլ զընդզնգալէն,
Աստղէ վզնոց՝ ցոլցլալէն,
Բարով եկար, ծիւլ գարուն:

Բարով եկար, անոնչ գարուն,
Դուք էլ վարդեր, բլբուլներ.
Սխ ուր մնաց կեանքս նշխուն,
Ո՞ւր է սէրս, բլբուլներ...

Է՛լ տեսար ինձ, նշխուն գարուն,
Տեսար, թէեւ չեմ կ'ապրիմ,—
Բայց վա՛յ գարուն, որ սիրտս արուն՝
Կ'ապրիմ, կ'ապրիմ ու կ'ապրիմ...

1899 թ. մայիս. Կոմ.ք.

II

Հազար սրտերն ինչ են երգում
 Վարդով, ծաղկով ցնծալէն, —
 Գարունն, սրտեր շու ես զուգում
 Երգովդ անուշ զնգալէն...
 — Ծիւ սրտերին մի՛շտ է դարուն,
 Սէրը կարմիր, շողուն է,
 Սիրտը թող վառ կանանչ լինի՝
 Կեանքը միշտ էլ նշխուն է.
 Մենակ ափսոս սիրտդ է արուն,
 Սրտիդ ծալքում սէրդ է սև.
 Կեանքը թէկուզ կանանչ լինի,
 Արև կարմիր՝ — սիրտդ է սև.
 Տար սևերդ ծալիք շիրմում,
 Թող արևը կարմիր գալ,
 Կեանքն էլ նշխուն թէ սև լինի, —
 Սիրտդ պիտի լուռ մնալ...

*
 * *

Ես մի մեծ շնորհ եմ քաշում,
 Դարդիս ինչին էք իմաց.
 Օր-օրի սիրտս եմ մաշում,
 Գիտէք թէ էլ սիրտ մնաց:

Կեանքիս բա՛լը՝ ընկաւ քողը,
 Ձեմ քաշում՝ հասնիմ վաղը.
 Վաղըս անցան, — անտէ եմ քաշում,
 Գիտէք թէ էլ սիրտ մնաց...